

מס פקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 622 יום ה' 17 במאי 2012

השבוע בגיליון

תיקון 190 לפקודת מס הכנסה: עידוד אפיקי חיסכון // הצעת חוק: זיכוי לבני זוג עובדים // ועדת הכספים: המע"מ יישאר 16%
ביטול עסקה במקרקעין לפי סעיף 102 לחוק מיסוי מקרקעין

מ"ה – רכישת מוניטין – בחינת הסכם עפ"י מהותו ולא כותרתו //
מ"ה – עוד החלטה בטענת התיישנות לפי תקופת "בין השמשות" //
מע"מ – בקשה לקבלת חשבונות ומסמכים אחרים //
מתקין מזגנים התחזה לסוכן ביטוח // עו"ד חשוד בהעלמת שכ"ד //
12 חודשי מאסר לבן 73 ! // חלם זה פה: פתיחת השוק לעו"ד זרים //

עדכונים מהשטח

תאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

תיקון 190 לפקודת מס הכנסה: עידוד אפיקי חיסכון

וליעד אותם לקצבה. אם העמית יבחר בסופו של דבר למשוך את הכספים שלא בדרך של קצבה הוא יחויב בתשלום מס רווחי הון, שהיה חל אילו הכספים היו מופקדים בתכנית חיסכון ואם הוא ימשוך אותם כקצבה יחולו על הכספים הוראות המשיכה שנקבעו בסעיף 23 לחוק קופות הגמל. כמו כן, התיקון מתאים להוראות חוק הפיקוח על קופות הגמל כנוסחו לאחר תיקון מס' 3.

◆ ביום 14.5.2012 פורסם ברשומות [החוק לתיקון פקודת מס הכנסה \(מס' 190 והוראת שעה\)](#), [התשע"ב-2012](#) (להלן: "התיקון").

לשם השלמת הרפורמה של עידוד אפיקי החיסכון לקצבה על פני אפיקי חיסכון אחרים, ובעיקבות ביטול החיסכון ההוני, הורחבו במסגרת התיקון הטבות המס הניתנות בעת משיכת כספים באפיק החיסכון לקצבה. מטרת התיקון לעודד את העמיתים והמוטבים להמשיך ולחסוך את כספם

הצעת חוק: זיכוי לבני זוג עובדים

ומכלכלים גם את ילדם בנקודות זכות לעניין חישוב המס על הכנסתם, נועד לעודד את שני בני הזוג לצאת לעבודה. ליציאת שני בני הזוג לעבודה השלכות כלכליות, חברתיות וחוקיות. נקודות הזיכוי יהוו למעשה מס הכנסה שלילי שבאמצעותו יוכל המשק לעבור מצמיחה שלילית לצמיחה חיובית. עוד נכתב בדברי ההסבר, כי בפן החקיקתי, יש בתיקון זה משום שינוי מחשבת כלפי הציבור, משיטת המקל לשיטת הגזר.

◆ ביום 14.5.12 הונחה על שולחן הכנסת ע"י ח"כ אורית זוארץ [הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה \(זיכוי בעד בני זוג עובדים\)](#), [התשע"ב-2012](#).

עפ"י הצעת החוק, מוצע, כי בחישוב הכנסתם של בני זוג תושבי ישראל, אשר שניהם עובדים במשרה מלאה, כנהוג במקום עבודתם, ולהם ילד שמלאו לו שש שנים, יובאו בחשבון **שתי נקודות זיכוי** בעד הכנסתו של אחד מהם, על פי בחירתם וכפי שידווחו למנהל, הכל כפי שיקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת. עפ"י דברי ההסבר, זיכוי שני בני זוג העובדים במשרה מלאה

ועדת הכספים: המע"מ יישאר 16%

◆ יו"ר ועדת הכספים, ח"כ משה גפני (יהדות התורה) רמז, כי בהתאם הוא "לא יאפשר בשום אופן לבטל את הפטור ממע"מ על פירות וירקות". עפ"י הערכות משרד האוצר, התוספת להכנסות המדינה מהשארית שיעור המע"מ על 16% עומדת על 2 מיליארד ₪.

◆ ביום 15.5.12 אישרה **ועדת הכספים**, צו מס ערך מוסף הקובע, כי שיעורו של המע"מ יעמוד באופן קבוע החל מה- 1 בינואר 2013 על 16%. בכך למעשה, יותר בשיעורו הנוכחי, כפי שנקבע כבר בסוף 2010. אישור הצו מבטל את החלטה ב-2005 להפחית את שיעור המע"מ לרמה של 15.5%.

בשבוע הבא לא יפורסם גיליון.

גיליון מס פקס הבא מספר 623 יפורסם ביום 31.5.2012

ביטול עסקה במקרקעין לפי סעיף 102 לחוק מיסוי מקרקעין ויקטור עטיה עו"ד (רו"ח) גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

הפכה למעשה שלא ניתן לתלוש ולעקור אותו מקרקע המציאות ולבטלו כאילו לא היה, כי אז לא ניתן להחזיר את הגלגל אחורה והדרך האחת הפתוחה להחזרת הזכויות היא על ידי עסקה חדשה (עסקת מכר חוזר)..."

◆ בפס"ד לוי ציין ביהמ"ש, כי בחינת הביטול כוללת שני מרכיבים, הראשון, עסקה שאינה מלאכותית ובבסיסה תכלית ביטול כנה ולא הימנעות מתשלום מס גרידא, והשני בחינת אפשרות הביטול בחיי המעשה באופן שאינו מוציא את העסקה מגדר הביטול, בעניין זה ציטט ביהמ"ש את דברי פרופ' נמדר כדלקמן: "הקביעה האם הביטול הינו ביטול אמיתי או מכירה חוזרת איננה נמדדת בנקודת הזמן של הביטול עצמו. במועד זה יש להניח כי הצדדים שבחרו לנקוט בפעולה של ביטול, התכוונו לכך ויש להם רצון לבטל את הפעולה מסיבות שלהם. השאלה האם הביטול אמיתי במובן זה שהעובדות החדשות שלא היו ידועות לצדדים במועד כריתת ההסכם גורמות לכך שהם לא התכוונו ליצור "מכירה" מלכתחילה, או שהיתרון בפעולת הביטול נולד מאוחר יותר, ולמעשה הצדדים עד לביטול ראו במכירה הראשונית כפעולה קיימת ומקובלת עליהם אלא שהם שינו את דעתם ורוצים כיום לבצע "מכירה" חוזרת. במקרה האחרון הצגת המכירה כביטול למפרע נעשית רק למראית עין כדי להשיג יתרונות מס, ולכן, לא יינתן לה תוקף"

◆ לגבי התנאי השני בסעיף לפיו העסקה שבוטלה היא "מכירת זכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין" נציין, כי הקביעה שמדובר בזכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין עשויה להיות לעיתים סבוכה, כפי שנדון בפס"ד לוי, שם עלתה השאלה לגבי ביטול עסקה שהחלה בהקצאת מניות של חברה רגילה לבעל מניות נוסף ורק לאחר מכן החברה רכשה מקרקעין ומניות החברה הפכו למניות באיגוד מקרקעין. לאחר רכישת המקרקעין ביקשו בעלי המניות להשיב המצב לקדמותו כך שבעל המניות הנוסף ישיב את המניות שהוקצו לו ויקבל כספו חזרה. ביהמ"ש קבע, כי מאחר והמניות הוקצו כמניות רגילות ולא כמניות באיגוד מלכתחילה, הרי שלא ניתן להחיל את הוראות הסעיף שכן לא מדובר בפעולה באיגוד גרידא.

◆ לגבי התנאי השלישי לפיו בגין העסקה המבוטלת שולם מס, נציין כי עניין זה הורחב בפס"ד ינובסקי שהוסיף גם מקרים בהם המס טרם שולם בפועל אך נוצרה חבות המס.

◆ לסיום נסכם, כי מדובר בעניין סבוך משפטית הדורש אבחנה דקה של העובדות ביחס להלכה ולדיון, לפיכך רצוי להיוועץ ביועצים מתאימים על מנת שלא להיתקל בתאונות מס מיותרות, כגון סיווג העסקה כ"מכר חוזר".

◆ לא אחת קורה ששני צדדים לעסקה מעוניינים לבטלה מסיבות כאלה ואחרות. כאשר העניין מסתכם בין שני הצדדים בלבד, ככל הנראה ימצאו הם את הדרך לעשות זאת, אך לא כך הדבר כאשר ישנו גורם נוסף אשר עלול להיפגע או להיות מושפע מביטול העסקה. במאמר זה נבחן את זכויותיה וחובותיה של רשות המיסים עפ"י הדין במצב בו שני צדדים לעסקה במקרקעין מעוניינים לבטלה וכפועל יוצא מכך, מבקשים הם להשיב את המצב לקדמותו לרבות החזר תשלומי המיסים שבוצעו מכבר או ביטול חיובי מיסים שהיו עתידים להתבצע בשל העסקה.

לאחרונה אף נדון העניין בבית המשפט העליון בפס"ד ע"א 2881/10 אלי לוי נ' מנהל מס שבח רחובות (להלן: "פס"ד לוי").

◆ הטיפול בביטול עסקה במקרקעין נעשה במסגרת סעיף 102 לחוק מיסוי מקרקעין. עפ"י סעיף 102 "המנהל יחזיר מס אם הוכח לו כי נתבטלו מכירת זכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין ששולם עליהם המס".

נוכחים אנו, כי לשון הסעיף כוללת שלושה מרכיבים:

- (1) מדובר בביטול עסקה ("הוכח לו כי נתבטלו");
- (2) העסקה שבוטלה היא "מכירת זכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין";
- (3) בגין העסקה המבוטלת שולם מס ("ששולם עליהם מס").

◆ עפ"י האמור, ראשית צריכים הצדדים להוכיח את קיומו של ביטול עסקה. בעניין זה ציין בית המשפט העליון בפס"ד לוי, כי העיקרון הינו שדיני המיסים צועדים אחר המשפט הפרטי ובמקרה של ביטול מכירה הם קובעים, כי יש להחזיר את המס ששולם בגין המכירה שבוטלה. כלומר, לצורך מענה לשאלה מהו "ביטול עסקה" בגינו יזכה הנישום בהחזר המס יש לפנות לדין הכללי. בית המשפט העליון בחן את הסוגיה עפ"י הדין הכללי ועפ"י דברי מלומדים בעניין והגיע למסקנה, כי המבחן לביטול עסקה הוא "החזרת המצב לקדמותו".

◆ בע"א 738/89 ינובסקי נ' מנהל מס שבח (להלן: "ינובסקי") נוצרה ההבחנה בין ביטול עסקה ועסקת מכר חוזר שבה נדון בהמשך.

◆ בע"א 304/85 מנהל מס שבח נ' זמר (להלן: "זמר") קבע בית המשפט, כי בביטול חוזה הנובע מהחלטת הצדדים, אין ההכרה בביטול לצרכי השבת מס מסורה לחלוטין לרצון הצדדים והיא כפופה לבחינה נוספת, כפי שנכתב במסגרת פסק הדין: "החלטה מהי הדרך שבה נעשה הדבר למעשה, מה היא העסקה האמיתית שנעשתה, תלויה בעובדות ובנסיבות של המקרה. אם העברת הזכויות, על אף שהושלמה, לא שלחה שרשים ולא נקלטה בקרקע של המציאות, אם לא היה לה ביטוי בעובדות שבשטח ולא התממשה בעולם המעשה, כי אז יכולה העסקה החדשה להתיישב עם ביטולה של העסקה. לא כן אם היו לעסקה השלכות עובדתיות, אם

העיתון המקצועי לענייני מסים

רכישת מוניטין – בדיקת הסכם עפ"י מהותו ולא כותרתו
 ע"מ 1181/06 ברק גז בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 1
 רוזנברג אברהם, משפטן (יועץ מס)

שהוא", ועוד נקבע כי "הגדרת מושגים ומילים כאמור בהסכם זה איננה מחייבת את הצדדים בכל מקום, מלבד לצורך מימוש הסכם זה" (שם, סעיפים 1.2, 12.1 ו- 12.2). לפיכך, אין ליתן משקל לכותרת ההסכם ואף לא לאופן בו בחר כל אחד מהצדדים לנסח את הצהרותיו. את טענתה לפיה רכשה מוניטין בחלוקת גז מטעם פז גז באזור בני ברק והשומרון מבססת המערערת, בין היתר, על האמור במסמך עקרונות מיום 8.5.1994 שנכרת בין פטרולגו והחברה במסגרתה מוזגו פטרולגו ופז גז לבין סוכני פטרולגו בהם המערערת (מוצג מע/2). בסעיף 4 למסמך האמור נקבע: **"מוסכם בין הצדדים שלסוכנויות יש מוניטין, כל סוכנות באזור"**, ואכן, וכפי שנקבע בעניין ליבוביץ שלעיל, סוכן רוכש מוניטין כסוכן אולם למוניטין זה של המערערת כסוכנת אין דבר עם המוניטין של שיווק הגז של פז גז באזור בני ברק והשומרון. המסקנה לפיה אין למערערת מוניטין משל עצמה בשיווק גז מתחזקת נוכח ההליכים המשפטיים שנקטה פז גז להגן על אזור החלוקה שלה נוכח התארגנות מפיצים בהם המערערת, לשיווק גז של גופים אחרים ללקוחות פז גז, במסגרתם ניתן צו מניעה קבוע האוסר על המערערת לחלק גז שאינו מסופק על ידי פז גז באזור החלוקה. בדין וחשבון לשנת המס 1995 דיווחה המערערת בטופס י"א על סכום מוניטין. דין וחשבון זה נבדק ואושר על ידי המשיב ובכך לטענת המערערת יש כדי לכבול את המשיב. בחקירתה הסבירה גבי גלית ישראלי, המצהירה מטעם המשיב, כי בשנת המס האמורה לא הייתה השפעה מיסויית לאופן הרישום האמור, ועל כן, סוגיה זו לא נבדקה על ידי המשיב (שי' 16 ע' 28 לפרוטוקול הדיון מיום 8.4.2010). הסבר זה מקובל על ביהמ"ש, ועל כן, אין בעצם הדיווח האמור ו/או אישור המשיב כדי לסייע למערערת. שאלת הסתמכות של נישום על קביעות המשיב מתעוררת רק כאשר הייתה קביעה פוזיטיבית ולא כאשר המשיב לא בדק את הדו"ח. לפיכך, ונוכח כל האמור לעיל, נראה כי התשלום שקיבלה המערערת מפז גז על פי הקבוע בסעיף 5 להסכם, אינו בעד מוניטין, אלא תשלום בעד מכירת זכויות הפצת גז של פז גז וציוד שהיו בידי המערערת עובר לכריתת ההסכם, ומשכך ביהמ"ש אינו רואה טעם להתערב בקביעת המשיב באשר לסיווג התשלום שקיבלה המערערת מכוח הוראות סעיף 5 להסכם.

תוצאה :

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 9.5.2012

ב"כ המערערת: עו"ד ד"ר אמנון רפאל

ב"כ המשיב: עו"ד אלפא ליבנה, פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

♦ ביום 29.3.2001 נכרת הסכם בין פזגז 1993 בע"מ (להלן: "פז גז") לבין המערערת שכותרתו: **"הסכם לרכישת מוניטין ולסיום סכסוך"**, לפיו הסכימו הצדדים על סיום סכסוך משפטי שהתגלע ביניהם, העברת פעילותה של המערערת כמשווקת גז באזור בני ברק לפז גז והתחייבות המערערת ויואל ומנחם קרול, בעלי מניותיה, שלא לעסוק בגז באזור בני ברק במשך 18 חודשים מיום חתימת ההסכם. בתמורה התחייבה פז גז לשלם למערערת סכומים כמפורט בסעיפים 5 – 7 להסכם (להלן: "ההסכם"). לפי סעיף 5 להסכם קיבלה המערערת מפז גז סך של \$1,224,000. סכום זה נרשם בדו"ח הכספי של המערערת לשנת המס 2001 כתשלום בגין מוניטין, אלא שהמשיב קבע כי למרות האמור בהסכם, התשלום האמור אינו בגין מוניטין, ומכאן הערעור.

ביהמ"ש המחוזי בת"א-יפו בפני כב' השופט מגן אלטוביה:

♦ ההכרעה בשאלה האם התשלום שקיבלה המערערת מכוח הוראות סעיף 5 להסכם הינו בגין מוניטין אם לאו, תלויה האם היה בידי המערערת מוניטין הניתן להעברה בעת ניסוח ההסכם. מהמבוא להסכם, ניתן ללמוד כי עובר להסכם הייתה המערערת מפיצה של פז גז באזור בני ברק והשומרון. בפסק הדין ברע"א 371/89 אילן ליבוביץ נ' א. את י. אליהו בע"מ ואח' (פורסם בתקדין) (להלן: "עניין ליבוביץ"), נבחן ההיבט הקנייני שבמוניטין, וכך נקבע (שם, פסקה 3): "המושג מוניטין קשה להגדרה מדויקת וממצה. הכוונה היא לתדמיתו החיובית של המוצר בעיני הציבור, אשר הודות לה קיים שוק של לקוחות-בכוח אשר מעוניין ברכישתו של המוצר. המוניטין הוא נכס בלתי מוחשי. הוא בגדר קניין. ניתן למכור מוניטין של עסק. המוניטין המקומי של המוצר נבנה, אם כן, במידה רבה, על ידי מאמצי השיווק והמכירה של המפיץ הבלעדי. עם זאת, אין פירושו של דבר כי זכות הקניין במוניטין זה היא של המפיץ. זכות הקניין במוניטין של המוצר, אף זה אשר נבנה על ידי המפיץ, שייכת ליצרן של המוצר". משמצאנו שהמערערת שימשה כמפיצה של פז גז באזור בני ברק והשומרון, ונוכח האמור לעיל בעניין לייבוביץ, נראה כי בעת עריכת ההסכם לא היה בידי המערערת מוניטין הניתן להעברה או מכירה לפז גז. זאת, אף אם אינח שהמערערת השקיעה משאבים ומאמצים בשיווק הגז באזור בני ברק והשומרון. 4. כותרת ההסכם מצביעה לכאורה על מהות הממכר, דהיינו "רכישת מוניטין", ברם בהסכם נקבע כי הכותרות לסעיפי ההסכם משמשות לנוחות בלבד ואין לעשות בהם שימוש, כן נקבע כי "אין באמור בהסכם זה כדי להוות הודאה או הסכמה של צד כלשהו לטענות או לעמדות או להצהרות הצד שכנגד, ואין בו כדי להוות תקדים כלשהו לכל עניין

העיתון המקצועי לענייני מסים

עוד החלטה בטענת התיישנות לפי תקופת "בין השמשות" עמ"ה 1047/06 י.מ.ש. השקעות בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 3 אינגה אייזנברג, עו"ד

הובהר למייצג של המערער, כי ההוצאות שבדו"ח אינן מותרות לניכוי. לטענת המערער, בתרשומת שערך המשיב בדיון עם המייצג של המערער ביום 22.12.04 אין "אפילו ברמז" ציון לכך שניתנו למייצג נימוקים כלשהם והתרשומת מלמדת שבפגישה נשאלו שאלות שעדיין הצריכו תשובות ובדיקה ולפיכך לא יכלו להינתן נימוקים בשלב זה. ביהמ"ש מסכם, כי אכן התרשומת כוללת ברובה טענות ו/או הסברים שהעלה המייצג בכל אחד מהנושאים הנזכרים בתרשומת והיא אינה כוללת את הנימוקים לקביעת השומה ואף לא מצוין בה שנמסרו למייצג נימוקים לשומה. אולם המשיב הצהיר, כי מסר למייצג של המערער את הנימוקים והמספרים בעל פה, ועדות זאת מהימנה על ביהמ"ש. ביהמ"ש מצוין, כי נכון היה עושה המשיב אילו כלל בשומה לפי מיטב השפיטה שנשלחה אל המערער גם את הנימוקים עליהם הושתתה השומה, אולם משמצא ביהמ"ש, כי המשיב מסר את הנימוקים בעל פה למייצג, ובהתחשב בכך שמדובר בשומה בשלב א' שלאחריה רשאית הייתה המערער לבקש את נימוקי השומה ולהתייחס אליהם תוך כדי הדיון בהשגתה, ביהמ"ש אינו רואה בפגם האמור טעם המצדיק את ביטול השומה.

◆ ביהמ"ש מדגיש, כי ראוי היה על רשות המסים לרענן את נוהלי הביצוע בעניין ניהול ראוי של דיוני השומה והפרוטוקולים, תיעוד קבלת המסמכים והשבתם, אופן פירוט השומה וכו'. המערער לא צירפה כל ראיה להוכחת גרסתה, כי ההשגה נמסרה במשרדי המשיב ביום 11.1.05, לפיכך ביהמ"ש לא קיבל את טענתה לפיה ההחלטה בהשגה ניתנה ע"י המשיב לאחר חלוף התקופה הקבועה בסעיף 152(ג) לפקודה. מנגד הוצג בפני ביהמ"ש ההשגה עם חותמת "נתקבל" מיום 20.1.05. כמו כן העלתה המערער טענות ביחס למועד בו הוזנה ההחלטה בהשגה למחשב, בהתאם קבע ביהמ"ש, כי אף אם ההחלטה הוזנה למחשב ביום 20.1.06 יש לראות את מועד סיום מלאכת שיקול הדעת של המשיב בהשגה שהגישה המערער ביום 19.1.06. ביהמ"ש קבע, כי אין לבטל שומה רק משום שההחלטה בהשגה נשלחה אל המבקשת לאחר חלוף התקופה הקבועה בסעיף 152(ג) לפקודה, כל עוד מדובר בתקופת "בין השמשות".

התוצאה:

◆ הבקשה נדחתה.

ב"כ המערער: עוה"ד ד"ר יוסף שגב ותומר שרצקי
ב"כ המשיב: עו"ד אורית וינשטיין

◆ לטענת המערער, הדו"ח על הכנסותיה של המערער בשנת 1999 הוגש ביום 29.3.01 ואילו השומה לפי מיטב השפיטה הודפסה ע"י המשיב רק ביום 2.1.05. לפיכך, השומה לפי מיטב השפיטה נקבעה שלא בתוך התקופה הקבועה בסעיף 145(א)(2) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). ביום 11.1.05 הוגשה השגה ע"י המערער, וביום 20.1.05 ניתנה חותמת "נתקבל". החלטת המשיב בהשגה ניתנה רק ביום 19.1.06 ולפיכך שלא בתקופה שנקבעה בסעיף 152(ג) לפקודה. בנוסף, נימוקי שומה שהוגשו לביהמ"ש כוללים נימוקים שלא הופיעו בשלב ההשגה.

◆ לטענת המשיב, דו"ח המערער לשנת 1999 הוגש ביום 29.3.01, פירוט נימוקי שומה נחתמו ביום 29.12.04 והשומה אושרה ע"י סגן פקיד השומה ביום 30.12.04, באותו היום השומה שודרה במערכת השע"מ. המערער הגישה את ההשגה על השומה ביום 20.5.05 והחלטת המשיב בהשגה ניתנה ביום 19.1.06, לפיכך המשיב טוען, כי החלטה בהשגה ניתנה בתוך התקופה הקבועה בחוק. כמו כן, לטענת המשיב הוא רשאי להעלות טענות משפטיות חלופיות במסגרת ההודעה המפרשת את נימוקי השומה, גם אם לא נדונו בשלב ההשגה.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב-יפו – בפני כב' הש' מגן אלטוביה:

◆ עפ"י ההלכה שנקבעה בע"א 5954/04 פ"ש ירושלים 1 ואח' נ' משה סמי ואיקאפוד בע"מ (להלן: "עניין סמי"), רואים את המשיב כמי שעמד במועד הקבוע בסעיף 145(א)(2)(ב) לפקודה מקום שסיים את שיקול דעתו בעניין השומה והנימוקים לה ושלח את השומה בתוך התקופה הקבועה לכך. אולם בימ"ש זה כבר קבע בעניין דור און (עמ"ה 1046/06 יגאל דור און נ' פ"ש), כי בתקופת "בין השמשות" שבין יום 23.5.04 מועד מתן פס"ד בעמ"ה 7050/03 משה סמי נ' פ"ש ועד למתן פס"ד בעניין סמי ביום 22.4.07, יראו את המשיב כמי שעמד במועד הקבוע בסעיף 145(א)(2)(ב) לפקודה אם סיים את שיקול דעתו ביחס לשומה ולנימוקיה בתוך התקופה הקבועה לכך והנישום ידע על עמדתו של המשיב בעניין השומה בתוך התקופה האמורה. משמצא ביהמ"ש שהמשיב השלים את שיקול דעתו ביחס לשומה ולנימוקיה בתוך התקופה שנקבעה לכך, והמערער ידעה על נימוקי השומה בתוך תקופה זו ולא יכולה הייתה להיות לה הסתמכות על עצם העיכוב בקבלת השומה, אין מקום לביטול השומה לפי מיטב השפיטה. ביהמ"ש מצוין, כי אין לראות במסמך "פירוט הנימוקים לקביעת השומה" מיום 29.12.04 שצורף לשומה לפי מיטב השפיטה נימוקים לשומה ולדרך בנייתה, אולם לטענת המשיב בדיון שהתקיים בין המשיב למערער

העיתון המקצועי לענייני מסים

בקשה לקבלת חשבוניות ומסמכים אחרים
 ע"מ 43655-07-10 עו"ד רן גזית נגד מס ערך מוסף תל אביב והמרכז
 אמיר אבו ראזק, משפטן

◆ לטענת המשיב, המערער לא עמד בתנאים מהותיים הקבועים בחוק לצורך ניכוי מס תשומות. החשבוניות אותן מבקש המערער לא היו חלק מהחלטה בעניינו של המערער. המשיב הדגיש כי הבקשה מהווה שימוש לרעה בהליך וגם הערעור ננקט שלא למטרה הקבועה לחוק, אלא בעיקר לצורך קבלת החשבוניות כאשר הסעד נועד לשרת את המערער בהליך אחר. בבקשה להבהרה שהוגשה על ידי עו"ד להב הבהיר עו"ד להב כי המערער מנהל הליכים בעניין זה ואף הגיש בקשה דומה מאוד במסגרת הליכי הוצל"פ, אשר נקטו הנתבעים בתביעה נגדו בגין אי תשלום הוצאות משפט.

בית משפט המחוזי בתל אביב-יפו בפני כב' השופט דני קרת מאיר:

◆ ביהמ"ש קבע, כי עיון בקבלה מראה כי הכסף הופקד בנאמנות עבור אחד הנתבעים, והתמורה מפירעון השיק של המערער, לא פוצלה לכל אחד מהנתבעים. לכן רק מניתוח החשבוניות ניתן יהיה להוכיח כי הנתבעים קיבלו אתה כסף. ביהמ"ש הנכבד הוסיף כי לאור תשובת המשיב כי החשבוניות לא שימשו אותו בעריכת השומה, הרי שאין הצדקה להעברת החשבוניות לעיונו של המבקש. יתרה מזאת, מוסיף ביהמ"ש, בפסיקה אשר הוזכרה על ידי המערער נקבע כי מסירת חומר תוך כדי פגיעה בזכויות גוברות של פרט אחר, מהווה הצדקה לרשות לסרב למסור חומר מסוים. ביהמ"ש הוסיף וקבע כי המערער עושה שימוש בתיק זה בניסיון להשיג הישגים בתיק ההוצל"פ. אין ספק כי הגשת הבקשות השונות בעניין החשבוניות, לא נועדה לצורך בירור השאלות שבמחלוקת בפני בית משפט בערעור, אלא לצורך אחר לגמרי הדיון בתיק ההוצל"פ אשר נפתח נגד המערער על ידי מי מהנתבעים כנגדם הוגשה התביעה לתשלום שכר טרחה על ידי המערער. טענותיו של המערער יתבררו וניתן יהיה להתייחס אליהן במסגרת פסק הדין, לאחר שיוגשו סיכומי המשיב. לחשבוניות אשר הוצאו על ידי עו"ד להב לצד ג' כל רלוונטיות לקביעות עליהן הוגש הערעור, המתייחסות אך ורק לאי זכאותו של המערער לנכות תשומה על יסוד הקבלה שהוצאה על ידי עו"ד להב. לכן, קבע ביהמ"ש, נשטמ אף הבסיס לטענותיו של המערער באשר לחובת הגילוי המוטלת על המשיב.

תוצאה:

◆ הבקשה נדחתה

ניתן ביום 4.4.2012

ב"כ המערער: עו"ד רן גזית

ב"כ המשיב: ב"כ עו"ד ארביב מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

◆ מדובר בבקשה לקבלת חשבוניות ומסמכים אחרים הקשורים להוצאות משפט שנפסקו ותשלומי מע"מ בגינם. המערער הגיש ערעור על החלטת המשיב בהשגה. בכתב הערעור נאמר כי במהלך שנת 2002 הגיש המערער תביעה בגין אי תשלום שכר טרחה כנגד שבעה נתבעים. באוגוסט 2008 ניתן פסק הדין הדוחה את התביעה. על פסק הדין הוגש ערעור אשר נדחה אף הוא. המערער ציין כי משך שיק בגינו הוצאה קבלה על פיקדון. השיק על סך של 69,300 ש"ח נמשך על ידי המערער לפקודת עו"ד ליאור להב. המערער טען כי פנה מספר פעמים לקבלת חשבוניות בגין אותו שיק שנמשך. לדבריו, חזר והוציא עו"ד להב, לאחר פסק הדין בערעור, פעם נוספת את הקבלה וכן חשבוניות בגין ההוצאות שנפסקו לו בערעור כנגד המערער. בספטמבר 2008, כאשר שולמו על ידי המערער ההוצאות שנפסקו בפסק הדין, ובהעדר הכנסות באותו חודש הוגש על ידי המערער דוח עם דרישה להחזר תשלום עודף בסך 9,610 ש"ח. לטענת המערער, 9,300 ש"ח הם בגין ההוצאות על פי פסק הדין ו 310 ש"ח נוספות בגין הוצאות אחרות. המשיב סירב לקבל את הדוח ונמנע להשיב את עודף התשלום. במרץ 2009 נערכה ביקורת של המשיב במשרדו של המערער. במהלך הביקורת הסתבר למערער כי בידי המשיב חשבוניות של עו"ד להב שהוצאו נגד הפיקדון המצטרפות יחד לסך של 60,000 ש"ח פלוס מע"מ בסך 9300 ש"ח. עו"ד להב לא הוציא את החשבוניות על שם המערער כפי שעשה בגין ההוצאות בתביעה, אלא על שם חלק מהנתבעים בתביעה אותם כינה במסגרת הערעור "הנהנים". את החשבוניות שהוציא עו"ד להב לטובת הנהנים כינה "חשבוניות להב". לאחר אין סוף פניות, לרבות הגשת ערעור קודם על אותו עניין שנמחק שכן טרם ניתנה החלטה בהשגה אותה הגיש המערער, התקבלו השגות המערער על השומות שהוציא המשיב לאחר הביקורת, למעט עניין הוצאות משפט, כלומר אותו סכום של 9,300 ש"ח.

◆ לטענת המערער, המשיב לא עשה שימוש בחשבוניות כאשר שקל והוציא את השומה. לטענתו, היה ברור מתצהירו של מר הירשברג מטעם המשיב כי נעשה שימוש בחשבוניות כאשר נבחנה הסוגיה, בניגוד לטענת המשיב בתשובה לבקשה המקורית. היה ברור למערער כי ניתן יהיה לחקור את נציג המשיב על החשבוניות. המערער טען כי הרשות רשאית לא למסור חומר רק אם ביססה את הסירוב בנימוקים סבירים כגון: פגיעה בזכויות גוברות של פרט אחר. המערער אף טען כי ישנה חובת גילוי המוטלת על המשיב. לבסוף טען המערער כי הערעור לא הוגש למטרה זרה.

12 חודשי מאסר לבן 73 !

בית משפט השלום בחיפה גזר על **יוסף גחלי בן 73** תושב חיפה בגין אי דיווח על הכנסות במסגרת עבודתו כקבלן בסך של כ- 1,200,000 ש"ח מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס והצגת מסמך כוזב למס הכנסה וגזר עליו בתום שמיעת ראיות 6 חודשי עבודות שירות. רשות המיסים, הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה ע"י **עו"ד ערן בר** מפרקליטות מחוז חיפה-פלילי. בית המשפט המחוזי בחיפה (**בפני הרכב כב' השופטים אלרון, גלעד ורניאל**) קיבל את ערעור הפרקליטות על קלות העונש שנגזר על הנאשם וגזר עליו 12 חודשים מאסר בפועל. ערכאת הערעור אימצה את טענת המדינה כי בית המשפט השלום גזר עונש מקל, וזאת בנגוד למדיניות הענישה בעבירות מסוג זה ובניגוד לפסיקתו של בית המשפט העליון המצביעה על חומרתן הרבה של העבירות ומצדיקה השתת עונשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם עונש מאסר למשך 12 חודשי מאסר בפועל תוך שהוא קובע כי אינו ממצה עמו את הדין בהיותו ערכאת הערעור ולאור נסיבותיו האישיות. ([לחצו](#) [לעיון בפסק הדין ע"פ 9-12-01-40071](#))

חלם זה פה: פתיחת השוק לעו"ד זרים

שר האוצר, דר' יובל שטייניץ, חתם ביום 16.5.12 על צו שמסדיר את פעילותם של עורכי דין זרים בישראל מכוח **חוק עורכי דין זרים**. הצו למעשה מסיר חסמים שמנעו מעורכי דין זרים לעבוד בישראל ומתיר שיתופי-פעולה בין פירמות מקומיות וזרות. הצו ייכנס לתוקפו 30 ימים מיום פרסומו ברשומות. בספטמבר 2011 נכנס לתוקפו תיקון לחוק לשכת עורכי הדין, המסדיר את עבודת עורכי הדין הזרים בישראל. זאת, לאחר שביוני 2009 אושרה בוועדת חוקה של הכנסת ההצעה לתקן את חוק לשכת עורכי הדין, במסגרת חוק ההסדרים ל-2009-2010, כך שיותר למשרדי עורכי דין זרים לפתוח סניפים בישראל ולספק שירותים משפטיים הנוגעים לדין זר. הרפורמה כוללת מתן אפשרות לעורכי דין ישראלים לעסוק בשותפות עם עורכי דין זרים ומשרדים זרים. הצו עליו חתם האוצר יאפשר את כניסת תיקון החוק לתוקף. עורכי דין זרים יוכלו לתת שירותים משפטיים בישראל בכל הנוגע לדין הזר ולייצג לקוחות במשא-ומתן לגבי חוקי המדינה שבה הוסמכו, אך עורכי הדין הזרים לא יוכלו לייצג בביהמ"ש בישראל.

מתקין מזגנים התחזה לסוכן ביטוח

בית משפט השלום בירושלים, כב' השופטת תמר בר-אשר צבן, שיחררה בערובה ביום 14.5.12 מתקין מזגנים מגבעתיים בשם **שמעון נעמן**, החשוד בהוצאת חשבוניות מס ע"ש סוכן ביטוח בשם שמעון נעמן מראשון לציון. עפ"י הבקשה שהוגשה ע"י **משרד חקירות מכס ומע"מ ירושלים** מתנהלת חקירה נגד החשוד בגין הוצאת חשבוניות מס ללקוחותיו ע"ש סוכן ביטוח בשם זהה, החל מחודש מרס 2008. בחיפוש שנערך בביתו ובמחסנו ונתפסו מסמכים שונים, בהם חשבוניות המס ע"ש סוכן הביטוח, עם מס' עוסק מורשה שלו, לשנים 2011 - 2012. לפי הבקשה, החשוד מסר גרסה לפיה בעת שחיפש מידע באתר גוגל באינטרנט הוא הזין את שמו וגילה אדם הנושא את שמו עם מס' ת"ז שונה, וכך נולד רעיון ההתחזות. סך החשבוניות שהוצאו ע"י החשוד ע"ש סוכן הביטוח החל במרס 2008 נאמד במיליוני ₪. עפ"י הודעת רשות המיסים, החשוד הודה בכל העבירות המיוחסות לו.

עו"ד חשוד בהעלמת שכ"ד

בית משפט השלום בתל-אביב, כב' השופטת מעין בן ארי, שיחרר תחת מגבלות את עו"ד **שמואל אריאלי**, החשוד בהעלמת הכנסות בהיקף של מאות אלפי ₪ מהשכרת דירות שבבעלותו. עפ"י בקשת המעצר שהוגשה ע"י **פקיד שומה חקירות מרכז**, במסגרת טיפול שומתי בתיקו של החשוד ע"י **פקיד שומה נתניה**, עלה חשד לפיו, במשך שנים היו לחשוד הכנסות מהשכרת דירות שבבעלותו, הכנסות שחצו את תקרת הפטור ולא דווחו לרשות המיסים. במהלך חקירה גלויה, נערכו חיפושים בביתו של החשוד ובחברה שבבעלותו ונתפסו מחשבים ומסמכים אצלו ואצל רואה החשבון שלו, להם קשר לחשדות. עפ"י רשות המיסים, מהחקירה עולה, כי החשוד מחזיק בבעלותו 8 דירות, 6 מהן כבר למעלה מ- 10 שנים, וזאת מבלי שדיווח כלל לרשות המסים על הכנסות משכר דירה. הכנסותיו אלו, כך לפי בדיקת חוזי השכירות, עומדות על סך של כ- 18,000 ₪ בחודש. כמו כן, כדי להסוות את הכנסותיו משכירות ולהפחית את שיעורי המס, נערכו חוזי שכירות של חלק מהדירות על שמות בני משפחתו ועל שם החברה שבבעלותו.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.